

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Colodrovschi Igor împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Primăria mun. Chișinău, Consiliul mun. Chișinău, executorul judecătoresc Dorofti Igor, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral cauzat,

împotriva deciziei din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru

*(Dosarul nr. 2ra-533/25
NR. PIGD 2-22087617-01-2ra-01082025)*

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. O. Boțan,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Malîi, D. Dulghieru, C. Roșca

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Ministerul Justiției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 iunie 2022, Colodrovschi Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Primăria mun. Chișinău, Consiliul mun. Chișinău, executorul judecătoresc Dorofti Igor, solicitând constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești art.1 protocolul nr.1 și 6 CEDO, repararea prejudiciului material în mărime de 120 000 lei pentru perioada 01.07.2019 - 31.12.2021, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 1 900 euro.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că, prin hotărârea nr. 3-2380/08 din 28 octombrie 2008, Curtea de Apel Chișinău (instanța de contencios administrativ) a admis cererea sa împotriva Primăriei mun. Chișinău și a obligat Primăria să-l asigure cu spațiu locativ, hotărâre care a rămas definitivă prin necontestare. Reclamantul a menționat că, de la inițierea procedurii de executare și până în prezent, a depus eforturi și a utilizat posibilitățile legale pentru determinarea debitorului să execute hotărârea, fără rezultat.

3. Reclamantul a menționat că rolul său activ în procedura de executare s-a manifestat prin multiple acțiuni, inclusiv: încercarea de schimbare a modului de executare (respinsă), propuneri către debitor pentru soluționare amiabilă prin tranzacție de împăcare (neacceptată), inițierea procedurii contravenționale pentru neexecutarea hotărârii (respinsă), demersuri și solicitări către executor, debitor și diverse autorități (Ministerul Justiției, Ombudsman, Procuratură, Parlament etc.), încercarea de angajare a răspunderii civile a debitorului (respinsă), sesizarea CtEDO, precum și intentarea a 13 acțiuni în temeiul Legii nr. 87/2011, soldate cu 13 hotărâri irevocabile privind încasarea prejudiciilor (executate).

4. A arătat că, în pofida existenței acestor hotărâri irevocabile, titlul executoriu privind spațiul locativ rămâne neexecutat, iar situația îi cauzează prejudicii materiale și morale

5. A susținut că la nivel național nu există un recurs efectiv care să oprească încălcarea dreptului, invocând art. 13 CEDO. A indicat că, prin hotărârile anterioare, s-a dispus recuperarea prejudiciilor materiale până la 30.04.2019, iar prin prezenta cerere solicită prejudiciul material pentru perioada 01.07.2019 - 31.12.2021 și prejudiciul moral pentru perioada 01.05.2019 - 30.06.2022.

6. Consideră că mecanismul instituit prin Legea nr. 87/2011 este un remediu neefectiv și neeficient, care contribuie la tergiversarea executării hotărârilor judecătorești și îi impune pierdere de timp și suferințe morale. A indicat că inacțiunile debitorilor și ale autorităților statului îi cauzează suferințe morale lui și membrilor familiei, inclusiv stres și situații tensionate, în contextul insuficienței mijloacelor pentru achitarea chiriei și al existenței a doi copii minori la întreținere.

7. În continuare, reclamantul a arătat că lipsa spațiului locativ l-a determinat să închirieze locuință în mun. Chișinău atât înainte, cât și după emiterea hotărârii din 28.10.2008. A menționat că până în 2009 a beneficiat de compensație pentru închiriere potrivit reglementărilor aplicabile la acel moment, iar plata compensației a fost sistată în 2009 ca urmare a modificărilor legislative, indicând că în prezent este angajat al IGP mun. Chișinău și nu este beneficiar al indemnizației pentru închirierea spațiului locativ.

8. Reclamantul a precizat că a continuat să închirieze spațiu locativ și că a încheiat contracte de locațiune, inclusiv: contractul din 18.12.2017 (înregistrat la Direcția Deservire Fiscală Rîșcani la 27.12.2017), care a încetat la 31.10.2020, precum și contractul din 08.10.2020 (înregistrat la Direcția Deservire Fiscală Rîșcani cu nr. 2443), care a încetat la 31.12.2021. A indicat că plata lunară pentru chirie a constituit 4 000 lei, sumă pe care o consideră prejudiciu material lunar.

9. Reclamantul a invocat art. 6 și art. 13 CEDO și a indicat că, pentru perioada 01.07.2019 - 31.12.2021, prejudiciul material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești constituie 120 000 lei (30 luni × 4 000 lei), afirmând că acest prejudiciu este confirmat prin recipise semnate privind plățile efectuate.

10. Prin hotărârea din 16 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea. S-a constatat încălcarea dreptului lui Colodrovschi Igor la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 3-2380/08 din 28.10.2008, emisă de Curtea de Apel Chișinău, pentru perioada 01.07.2019 - 31.12.2021. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Colodrovschi Igor suma de 120 000 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 10 000 lei cu

titlu de prejudiciu moral, în total în sumă de 130 000 lei. În rest, pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral în partea ce excede suma încasată s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

11. La 17 martie 2023, Colodrovschi Igor a declarat apel împotriva hotărârii din 16 martie 2023.

12. La 30 martie 2023, Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii din 16 martie 2023.

13. Prin decizia din 14 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-au admis apelurile declarate de Colodrovschi Igor și Ministerul Justiției. S-a casat integral hotărârea din 16 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 18 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Colodrovschi Igor. S-a constatat încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 1 din Primului Protocol la Convenție, realizată prin încălcarea dreptului lui Colodrovschi Igor la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-2380/08 din 28 octombrie 2008 și încălcarea dreptului la protecția proprietății. S-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantului Igor Colodrovschi, pentru neexecutarea hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-2380/08 din 28 octombrie 2008, suma de 120 000 lei cu titlu de prejudiciu material, cheltuieli suportate pentru închirierea spațiului locativ pentru perioada 01 iulie 2019 - 31 decembrie 2021 și suma de 1 900 Euro convertiți în valuta națională conform cursului BNM la data executării hotărârii, cu titlu de prejudiciu moral cauzat în legătură cu neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-2380/08 din 28 octombrie 2008 pentru perioada 01 mai 2019 - 30 iunie 2022.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 5 august 2024, Ministerul Justiției, a declarat apel împotriva hotărârii din 18 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea din 18 iulie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

17. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică, fiind rezultatul aprecierii corecte a probelor administrate și al aplicării juste a normelor de drept material incidente.

18. Curtea a constatat că, potrivit art. 1 alin. (1) și art. 2 din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, statul este obligat să repare prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a unei hotărâri judecătorești, indiferent de vinovăția autorităților implicate, repararea urmând a fi efectuată din bugetul de stat.

19. Instanța de apel a reținut că hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 3-2380/08 din 28 octombrie 2008, prin care Primăria municipiului Chișinău a fost obligată să asigure reclamantul cu spațiu locativ, a rămas neexecutată până la data examinării cauzei, fapt confirmat prin înscrisurile aflate la dosar.

20. A subliniat că executarea hotărârii judecătorești constituie parte integrantă a „procesului” în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar neexecutarea unei hotărâri definitive și obligatorii face iluzoriu dreptul de acces la o instanță.

21. Analizând comportamentul părților, instanța de apel a constatat că reclamantul a manifestat un rol activ în procedura de executare, formulând multiple demersuri către executorul judecătoresc și autoritățile competente, precum și acțiuni judiciare, astfel încât neexecutarea hotărârii nu poate fi imputată acestuia.

22. Totodată, Curtea a reținut că autoritățile debitoare au invocat în mod constant lipsa spațiului locativ și a mijloacelor financiare, fără a întreprinde măsuri concrete și eficiente care să conducă la executarea hotărârii judecătorești, deși procedura de executare a fost inițiată încă din anul 2008.

23. În ceea ce privește prejudiciul material, instanța de apel a constatat existența unei legături directe de cauzalitate între neexecutarea hotărârii judecătorești și cheltuielile suportate de reclamant pentru închirierea spațiului locativ, arătând că, în cazul executării hotărârii, aceste cheltuieli nu ar fi fost necesare.

24. Curtea a reținut că reclamantul a dovedit suportarea prejudiciului material în cuantum de 120 000 lei pentru perioada 1 iulie 2019 - 31 decembrie 2021, prin contractele de locațiune și recipisele de plată prezentate la dosar, iar Ministerul Justiției nu a făcut dovada contrară.

25. Referitor la prejudiciul moral, instanța de apel a apreciat că durata excesivă a neexecutării hotărârii judecătorești, importanța acesteia pentru reclamant și impactul asupra vieții personale și familiale justifică acordarea sumei de 1 900 euro, stabilită de instanța de fond.

26. Curtea a respins argumentele apelantului potrivit cărora simpla constatare a încălcării ar constitui o satisfacție echitabilă suficientă, reținând că, în circumstanțele cauzei, acordarea unei compensații bănești este justificată.

27. În concluzie, instanța de apel a constatat că prima instanță a aplicat corect criteriile prevăzute de Legea nr. 87/2011 și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, motiv pentru care a respins apelul Ministerului Justiției și a menținut hotărârea din 18 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURRENTULUI

28. La 1 august 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

29. În motivarea recursului, Ministerul Justiției a invocat că instanțele inferioare au apreciat în mod eronat probele administrate și au constatat neîntemeiat încălcarea dreptului reclamantului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, precum și necesitatea acordării compensației pentru prejudiciul moral.

30. Recurentul a susținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, executarea unei hotărâri judecătorești constituie parte integrantă a „procesului” în sensul art. 6 din Convenție, însă obligația statului de a asigura executarea nu este una absolută și trebuie analizată în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze.

31. Ministerul Justiției a arătat că termenul rezonabil pentru executarea unui titlu executoriu nu poate fi stabilit în mod fix, fiind dependent de complexitatea procedurii de executare, de natura creanței, de disponibilitatea bunurilor și de colaborarea părților implicate, instanțele naționale având o marjă largă de apreciere în evaluarea acestor elemente.

32. A menționat că întârzierile în executarea hotărârii nu pot fi considerate automat o încălcare a dreptului la un proces echitabil, atât timp cât acestea

sunt determinate de factori obiectivi, cum ar fi lipsa unui stoc disponibil de spații locative, și nu rezultă dintr-o inacțiune abuzivă a autorităților.

33. Ministerul Justiției a susținut că dificultatea autorităților în asigurarea unui spațiu locativ nu reprezintă o acțiune abuzivă, ci o consecință a unor condiții obiective, iar în situațiile în care autoritățile competente au întreprins măsuri pentru executarea hotărârii, fără a putea furniza efectiv spațiul locativ din cauza lipsei acestuia, nu poate fi reținută încălcarea dreptului la executarea hotărârii în termen rezonabil.

34. Recurentul a mai invocat că procedura de executare a fost în derulare, iar autoritățile au încercat identificarea unor soluții pentru executarea obligației, ținând cont de realitățile pieței și de capacitatea de alocare a resurselor, fapt ce ar demonstra lipsa unei conduite pasive sau neglijente din partea statului.

35. Totodată, Ministerul Justiției a arătat că, în anumite circumstanțe, constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești constituie, prin ea însăși, o satisfacție echitabilă suficientă, fără a fi necesară acordarea unei compensații bănești pentru prejudiciul moral.

POZIȚIA INTIMAȚILOR

36. Prin referința depusă la 29 septembrie 2025, intimatul Colodrovschi Igor a solicitat declararea recursului drept inadmisibil.

37. Prin referința depusă la 20 octombrie 2025, reprezentantul Primăriei mun. Chișinău și al Consiliului mun. Chișinău, Oleg Arbuz, a solicitat admiterea recursului declarat, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

38. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

39. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

40. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în

termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

41. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

42. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

43. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru a fost expediată Ministerului Justiției, prin intermediul poștei electronice, la data de 1 iulie 2025, iar recursul a fost depus la Curtea Supremă de Justiție la data de 1 august 2025, în termen.

45. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

46. Conform prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept calificate sau a unor vicii esențiale de procedură. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii instanței de apel în

limitele erorilor invocate. Prin urmare, simplele exprimări ale nemulțumirii față de soluția instanței inferioare, nesuținute de argumente juridice clare privind încălcarea normelor de drept sau caracterul arbitrar al hotărârii atacate, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

47. Analizând motivele invocate în recursul declarat de Ministerul Justiției, Completul de judecată constată că acestea nu întrunesc cerințele prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, recurentul limitându-se, în esență, la contestarea concluziilor instanțelor inferioare și la reiterarea unor susțineri deja examinate în apel.

48. Recurentul invocă, în principal, aprecierea pretins eronată a probelor administrate și susține că instanțele inferioare ar fi constatat neîntemeiat încălcarea dreptului reclamantului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, precum și necesitatea acordării despăgubirilor pentru prejudiciul moral. Totuși, Completul constată că aceste susțineri nu sunt apte să demonstreze existența unor erori de drept material sau procedural în raționamentul instanței de apel.

49. Contrar celor afirmate în recurs, instanța de apel a examinat cauza prin prisma dispozițiilor Legii nr. 87/2011 și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reținând în mod motivat că neexecutarea pe o perioadă îndelungată a unei hotărâri judecătorești definitive constituie o încălcare a dreptului garantat de art. 6 §1 din Convenție și de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

50. De asemenea, Completul observă că recurentul nu indică nicio normă de drept material a cărei interpretare de către instanța de apel ar fi fost contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nu demonstrează caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil al concluziilor instanței de apel privind existența legăturii de cauzalitate dintre neexecutarea hotărârii judecătorești și prejudiciul material suportat de reclamant.

51. Completul reține că recurentul nu a formulat critici distincte cu privire la cuantumul prejudiciului material și moral acordat de instanțele inferioare, contestând, în esență, existența încălcării dreptului reclamantului și necesitatea acordării despăgubirilor, susținând că simpla constatare a încălcării ar constitui o satisfacție echitabilă suficientă.

52. Astfel, susținerile recurentului referitoare la inexistența prejudiciului moral și la caracterul suficient al simplei constatări a încălcării vizează, în realitate, aprecierea circumstanțelor de fapt și a probelor administrate, aspecte care, potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, nu pot fi reexamineate în cadrul recursului.

53. În ansamblu, Completul de judecată constată că motivele invocate în recurs exprimă doar nemulțumirea recurentului față de soluția instanțelor inferioare și tind să determine o reanalizare a fondului cauzei, inadmisibilă în cadrul recursului.

54. Prin urmare, nefiind relevate erori de drept material sau procedural în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, recursul declarat de Ministerul Justiției se dovedește a fi vădit neîntemeiat.

55. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Munteanu